

andet end, at det var et Samarbejde, der nok vilde hævne sig blodigt paa de Partier, der gik ind i det. Jeg har forstaaet, at de Herrer var bange for dette Samarbejde, at det skulde fremme det, som de vilde hemme, og hemme det, som de vilde fremme. Det er mig umuligt at se anderledes paa det.

De Herrer maa have haft Grund til for længe siden at antage, at et saadant Samarbejde vilde blive etableret. Jeg for mit Vedkommende mener, at det vilde have været mærkeligt, om dette Samarbejde ikke var kommet i Stand. Naar to Partier som Socialdemokraterne og radikale Venstremænd en Periode igennem har staaet i et saa loyalt Samarbejde og har støttet den Regering, der sad, baade i den almindelige Lovgivning og med Hensyn til Administrationen, synes jeg, der er god Konsekvens i, at man, hvis man ønsker, at den samme Regering skal fortsætte, og at Lovgivningen og Administrationen skal fortsættes i det samme Spor, gør, hvad der er muligt, for at støtte hinanden ved Valget til dette Formaaels Opnaaelse. Jeg synes, det maa ligge klart for Dagen, og at det maa være nogle mærkelige Mennesker, der ikke er i Stand til at regne ud, at det vilde blive Tilfældet. Jeg finder, at Inkonsekvensen er paa de Herrer af Venstres Side, naar de ræsonnerer som saa: Vi vil have, at den Politik, som Regeringen har ført hidtil under Krigen, skal føres videre, *altsaa* bør Regeringen styrtes. Den Logik, der er i dette Standpunkt, forstaaer jeg ærlig talt ikke. Jeg forstaaer Modstanden mod det Samarbejde, som er besluttet mellem radikale Venstremænd og Socialdemokrater, ud fra det Synspunkt i Venstre, at naar man ønsker at styrte Regeringen og selv komme til, og naar det Samarbejde, der her er Tale om, muligvis kan hindre dette, saa maa man være derimod. Det forstaaer jeg, og jeg vilde for den politiske Redeligheds Skyld sætte Pris paa, at man ogsaa sagde: Grunden til, at vi er imod Samarbejdet, er den, at det muligvis vil hindre, at vi andre kommer til. Det vilde være ærlig og redelig Tale, og saa var der ikke noget at sige til, at man bekæmpede det Samarbejde. Derfor vilde jeg ønske, at man sagde dette i Stedet for at svøbe sine Angreb paa Samarbejdet ind i alle disse mærkelige Historier om Krænkelse af Grundlovens Forudsætninger, Krænkelse af Valglovens Forudsætninger, Ledernes Tyranisering af Vælgerne, Vælgerne frie Ret til at bestemme over, hvem de vil stemme paa, og hvad alt det nu hedder. Nej,

lad os faa det at vide rent ud, som det er, saa kan vi forstaa det.

Krænkelse af Grundlovens Forudsætning — ja, det er jo højtidelige Ord. Man skulde ikke tro, at det var det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), men snarere, at det var det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), der havde fundet paa de Ord, saa højtidelige er de. Gud ved, hvilke Forudninger i Grundloven det skulde være, efter hvilke to Partier, der i en given Situation har ført den samme Politik og ønsker at fortsætte denne fremdeles, ikke ogsaa skulde kunne samarbejde ved Valget til dette Formaaels Opnaaelse. Nej, de Herrer har virkelig ikke Lov til at bruge dette Udtryk: „mod Grundlovens Forudsætninger“, men de bruger det alligevel. Og mod „Valglovens Forudsætninger“ — ja, jeg tror, de Herrer tager fejl, jeg tror, de Herrer ikke skulde sige: mod Valglovens Forudsætninger, men: mod moderate Venstremænds Forudsætninger. Det er nok det, der er Sagen. Forholdet er, som vi alle ved, at Landet — man kan sige: radikale Venstremænd og Socialdemokrater, man kan sige: Befolkningen her i Danmark — maatte købe Venstres Tilslutning til Grundlovens Gennemførelse ved Hjælp af en Valglov, der gav det moderate Venstre en i høj Grad privilegeret Stilling ved dets Kamp med de andre Partier om Mandaterne. Og nu forstaaer jeg saa udmærket godt, at den Gang det skete, var det de Herrer, *altsaa* det moderates Venstres, Forudsætning, at der ikke maatte ske noget, der kunde forhindre dem i at høste Frugterne af denne privilegerede Stilling. Den 22. April skulde man indkassere Profitten, men saa kommer der en Mand med en Slæde i Vejen i Form af det begrænsede Samarbejde, der er vedtaget mellem radikale Venstremænd og Socialdemokrater, og saa raaber man op om, at det er Krænkelse af Valglovens Forudsætninger. Jeg er fuldstændig paa det rene med, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har forudsat for sit Vedkommende, at saadan skulde Madposen skæres, at Valgloven skulde give ham og hans Venner en Fordel. Det er blot ikke Valglovens Forudsætning. Det ærede Medlem maa ikke forveksle sig selv med Valgloven. Det er hans Forudsætning, men det er ikke Valglovens.

Lad mig for Resten sige, at alt det Spektakel, som man rejser fra vore Modstanderes Side, er ganske mærkeligt, naar man ser det paa Baggrund af, hvad de